

УДК 332:330.341.1

*І. В. Охріменко,
д. е. н., професор, ректор,
Київський кооперативний інститут бізнесу і права, м. Київ, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-3607-870X>*

*О. В. Федірець,
д. е. н., доцент, доцент кафедри менеджменту ім. І. А. Маркіної,
Полтавський державний аграрний університет, м. Полтава, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9710-4644>*

*Т. О. Мацієвич,
к. е. н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
Одеський державний аграрний університет, м. Одеса, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1240-1875>*

DOI: 10.32702/2306-6814.2024.15.27

ІННОВАЦІЙНА СИСТЕМА ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ В УМОВАХ УПРАВЛІННЯ ЗМІНАМИ

*I. Okhrimenko,
Doctor of Economic Sciences, Professor, Rector, Kyiv Cooperative Institute of Business and Law, Kyiv, Ukraine*

*O. Fedirets,
Doctor of Economic Sciences, Associate Professor, Associate Professor of I. Markina Department of Management, Poltava State Agrarian University, Poltava, Ukraine*

*T. Matsiievych,
Ph.D. in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Management, Odesa State Agrarian University, Ukraine, Odesa*

INNOVATIVE SYSTEM OF STATE REGULATION OF THE PROCESSES OF SOCIO-ECONOMIC DEVELOPMENT OF THE AGRO-FOOD SECTOR IN THE CONDITIONS OF CHANGE MANAGEMENT

В статті розглянуто інноваційну систему державного регулювання процесів соціально-економічного розвитку агропродовольчої сфери в умовах управління змінами. На соціально-економічний розвиток агропродовольчої сфери вагомий вплив має весь комплекс природних чинників, де ключову роль відіграють земельні ресурси, що має ряд особливостей, в першу чергу що стосується регіональних відмінностей стосовно рівня родючості ґрунту, їх якості і наявності у них поживних речовин. Все це суттєво впливає на структуру посівних площ сільськогосподарських культур, їх продуктивність, економічні показники господарювання. Крім того сільськогосподарські угіддя відрізняються не лише якістю, а ще й рельєфом місцевості та конфігурацією земельних ділянок, їх меліоративним станом, обсягами тепла, світла та рівнем забезпе-

чення вологою. При зростанні рівня інтеграції вітчизняного агропродовольчої сфери в зовнішньо-економічний простір виникає потреба адаптації й гармонізації національного інституційного механізму до вимог аграрного, митного, тарифного та податкового законодавства Європейського Союзу. Мають бути замінені існуючі форми й методи державного регулювання агропродовольчої сфери як елемента стратегічного механізму соціально-економічного розвитку, який забезпечується завдяки реалізації програм і заходів в межах цілісної системи державного регулювання з творчим використанням кращого світового досвіду й задіянням відповідних механізмів та інструментів у напрямі посилення конкурентних можливостей агропродовольчої сфери народного господарства. В ході аналізу механізму розвитку агропродовольчої сфери виявлено значний недолік нормативного забезпечення, який полягає у інформаційній розпорошеності нормативно-правових актів аграрного законодавства, особливо в тому, що стосується активізації секторального розвитку. Такий стан справ робить доступ до інформації, що міститься в указаних документах, недоступним для підприємців, а аграріїв – необізнаними з майбутніми перебудовами і пасивними учасниками реалізації формальних планів. Тобто невпорядкованість нормативно-правового забезпечення сприяє дисбалансу суб'єктів аграрних відносин в інституційному механізмі розвитку вітчизняної агропродовольчої сфери.

The article examines the innovative system of state regulation of the processes of socio-economic development of the agro-food sector in the conditions of change management. The socio-economic development of the agro-food sector is strongly influenced by the entire complex of natural factors, where land resources play a key role, which has a number of features, primarily regarding regional differences in the level of soil fertility, their quality, and the presence of nutrients in them. All this significantly affects the structure of cultivated areas of agricultural crops, their productivity, economic indicators of management. In addition, agricultural lands differ not only in quality, but also in the relief of the terrain and the configuration of land plots, their meliorational state, the amount of heat, light, and the level of moisture provision. With the growing level of integration of the domestic agro-food sector in the foreign economic space, there is a need to adapt and harmonize the national institutional mechanism to the requirements of the agrarian, customs, tariff and tax legislation of the European Union. The existing forms and methods of state regulation of the agro-food sector should be replaced as an element of the strategic mechanism of socio-economic development, which is ensured through the implementation of programs and measures within the framework of an integral system of state regulation with the creative use of the best world experience and the use of relevant mechanisms and tools in the direction of strengthening competitive opportunities agro-food sector of the national economy. In the course of the analysis of the mechanism of development of the agro-food sphere, a significant lack of regulatory support was revealed, which consists in the information dispersion of normative legal acts of agrarian legislation, especially as regards the activation of sectoral development. This state of affairs makes access to the information contained in the specified documents inaccessible to entrepreneurs, and farmers are unaware of the future restructuring and passive participants in the implementation of formal plans. That is, the irregularity of regulatory and legal support contributes to the imbalance of the subjects of agrarian relations in the institutional mechanism of the development of the domestic agro-food sector.

Ключові слова: інновації, система, державне регулювання, процес, соціально-економічний розвиток, агропродовольча сфера, управління змінами.

Key words: innovations, system, state regulation, process, socio-economic development, agro-food sector, change management.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Світова популяція постійно зростає, що призводить до збільшення попиту на продукти харчування. Для задоволення цього попиту необхідно підвищувати продук-

тивність агропродовольчої сфери. Зміна клімату негативно впливає на сільське господарство, що робить його більш непередбачуваним і ризикованим. Агропродовольча сфера потребує нових інноваційних рішень для адаптації до цих змін. Глобалізація призводить до посилення конкуренції на світовому ринку продовольства. Аби українська агропродовольча сфера залишалася

Таблиця 1. Принципи управління розвитком суб'єктів господарювання агропродовольчої сфери

Принцип	Сутність принципу
Самостійності	Суб'єкт господарювання самостійно визначає напрями розвитку та в повній мірі відповідає за результати
Системності (комплексності)	Управління розвитком розглядається як цілісна система, яка охоплює усі сфери діяльності суб'єкта господарювання
Науковості	Передбачає пізнання та застосування об'єктивних законів розвитку суспільства, використання досягнень науки та техніки, узагальнення передового досвіду
Безперервності	Кожен суб'єкт господарювання у процесі свого розвитку та управління передбачає процес, який є постійним і відбувається без зупинки
Ефективності	Передбачає розробку варіанта діяльності суб'єкта господарювання, який за існуючих обмежень стосовно ресурсів, що використовуються, забезпечує отримання максимального економічного ефекту при досягненні головної мети підприємства
Пріоритетності	Передбачає вибір пріоритетів та ранжування напрямів розвитку враховуючи різні зовнішні та внутрішні умови
Гнучкість та координація	Пов'язаний із безперервністю розвитку та припускає можливості коригування визначених показників та координацію діяльності суб'єктів господарювання. Даний принцип передбачає розробку альтернативних варіантів за умов високої ймовірності виникнення подій, що відрізняються від визначених
Оптимальності	Передбачає вибір вибору кращого варіанту із множини можливих (альтернативних) на всіх етапах управління розвитком
Релевантної інформації	Управлінська інформація має бути об'єктивною, повною, доступною, актуальною, точною, вірогідною та ціннісною
Своєчасності	Управління розвитком має відбуватися у чітко визначені, науково-обґрунтовані проміжки часу
Пропорційності (збалансованості)	Управління розвитком забезпечує дотримання визначених пропорцій між основним та допоміжним виробництвом, в межах груп технологічного обладнання, у категоріях працівників, між предметами та засобами праці
Інтеграції (ієрархічності)	Управління розвитком відбувається на всіх рівнях і може бути ефективним завдяки взаємозв'язку усіх рівнів управління
Зацікавленості	Всі учасники системи управління зацікавлені у досягненні цілей, що ставляться перед суб'єктом господарювання
Оперативності	Означає здатність системи швидко реагувати на зміни на ринку в цілому та враховує індивідуальні потреби суб'єкта
Маржинальності	Передбачає досягнення максимально можливих результатів
Єдності	Передбачає взаємодію економічних, науково-технічних, соціальних та екологічних напрямів розвитку
Конкретності та вимірності	Суб'єкти господарювання в цілому та кожен з його підрозділ має чіткі орієнтири стосовно своєї діяльності
Зайнятості	Передбачає максимальне та раціональне використання ресурсів (матеріальних, виробничих, трудових, фінансових, інформаційних) що є в наявності
Участі	В управлінні розвитком мають брати участь усі, кого він безпосередньо стосується

Джерело: систематизовано та доповнено авторами на основі [5; 7—9].

конкурентоспроможною, їй необхідні інновації. Агропродовольча сфера України потребує модернізації, щоб відповідати сучасним стандартам та вимогам. Інновації є ключовим фактором цієї модернізації. Сучасний світ постійно змінюється, і агропродовольча сфера повинна бути готовою до цих змін. Інноваційна система державного регулювання повинна бути гнучкою та адаптивною, щоб допомогти агропродовольчій сфері впоратися з цими змінами.

Дослідження інноваційної системи державного регулювання процесів соціально-економічного розвитку агропродовольчої сфери в умовах управління змінами може допомогти: розробити більш ефективні та дієві політики державного регулювання агропродовольчої сфери; сприяти впровадженню інновацій в агропродовольчій сфері; підвищити продуктивність та конкурентоспроможність агропродовольчої сфери; забезпечити адаптацію агропродовольчої сфери до зміни клімату; підвищити рівень життя сільського населення. Таким чином, дослідження даної теми є актуальним і має важливе значення для розвитку агропродовольчої сфери України.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ, В ЯКИХ ЗАПОЧАТКОВАНО РОЗВ'ЯЗАННЯ ДАНОЇ ПРОБЛЕМИ І НА ЯКІ СПИРАЄТЬСЯ АВТОР, ВИДІЛЕННЯ НЕ ВИРІШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ, КОТРИМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ОЗНАЧЕНА СТАТТЯ

Для забезпечення фінансової підтримки регіональних програм реалізації доцільно забезпечити формування фондів агропродовольчої сфери, кошти до яких можуть надходити через бюджетні асигнування, у вигляді іноземної допомоги, грантів чи формуватися через внески суб'єктів аграрного господарювання.

Для підвищення вагомості фондів, які забезпечують соціально-економічний розвиток, на думку експертів Ради Європи, вони мають відповідати наступним критеріям:

державна влада, політичні структури, представники державної влади в регіонах, місцеве самоврядування повинно сприймати їх у якості інституційного механізму регіонального розвитку;

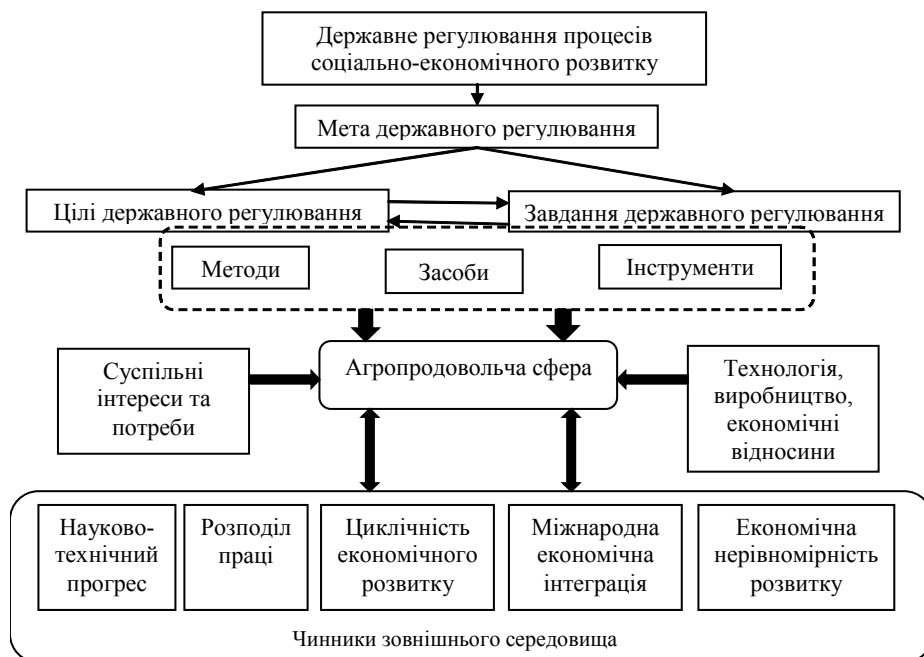

Рис. 1. Система державного регулювання процесів соціально-економічного розвитку агропродовольчої сфери в умовах динамічних змін

Джерело: власна розробка.

автономно приймати управлінські рішення;
здійснювати координацію власних дій з державними органами та самоврядуванням на різних рівнях;
забезпечити формування стратегії місцевого чи регіонального розвитку, яка має враховувати цілі та пріоритети, що встановлюються державними органами та місцевим самоврядуванням;
мати кваліфікований професійний персонал;
мати відповідні обсяги фінансових ресурсів що забезпечать реалізацію базових проектів [5].

Суб'єкти господарювання, не залежно того в якій сфері, чи галузі вони здійснюють свою діяльність, самостійно мають обирати напрямки свого розвитку, в той же час плани їх розвитку мають узгоджуватися із умовами середовища, яке їх оточує та із організаціями та установами як мають на них регуляторний вплив. На сьогодні для суб'єктів господарювання агропродовольчої сфери відсутні директивні рекомендації з управління розвитком, і підприємства визначають для себе напрямки розвитку відповідно до власних уподобань [7-9]. З огляду на зазначене, можна зробити висновок про потребу напрацювання методичних підходів до побудови систем управління розвитком аграрних формувань в умовах ринкового середовища.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Формулювання цілей статті (постановка завдання) — дослідити інноваційну систему державного регулювання процесів соціально-економічного розвитку агропродовольчої сфери в умовах управління змінами.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ З ПОВНИМ ОБГРУНТУВАННЯМ ОТРИМАНИХ НАУКОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

Побудова будь-якої системи, в тому числі й управління розвитком має базуватися на відповідних прин-

ципах управління. Принципи це першопочаток, те, що лежить в основі певної сукупності фактів, теорії, науки [5]. Принципи управління — це базисні основи, які визначають структуру та діяльність усієї системи управління; це правила та норми управлінської діяльності на основі яких створюється, розвивається та функціонує вся система менеджменту будь-якого суб'єкта господарювання [1; 2; 5]. На основі дослідження та аналізу літературних джерел нами сформовано узагальнену систему принципів управління розвитком, яка представлена у табл. 1.

Таким чином, система державного регулювання соціально-економічним розвитком — це комплекс взаємопов'язаних, збалансованих заходів, які забезпечують цілеспрямований вплив на суб'єкти господарювання з метою реалізації пріоритетних завдань щодо концепції економічного та соціального розвитку і забезпечення інтересів суспільства та захисту навколишнього середовища з урахуванням ресурсного потенціалу країни та регіону.

В свою чергу, складовими зазначеної системи є цілі, завдання, принципи, функції державного регулювання, а також суб'єкти, які здійснюють за допомогою методів та інструментів вплив на об'єкти, враховуючи зовнішні та внутрішні фактори та спрямовуючись на відповідний результат, а саме: розвиток національної економіки, позитивний рух капіталу, підвищення стійкості фінансового розвитку та зростання добробуту населення.

Таким чином, основними принципами державного регулювання соціально-економічного розвитку, які є елементом цілісної системи, відносяться: принцип обґрунтованості рішень, принцип збалансованості ресурсного потенціалу, принцип системності програмного забезпечення, принцип пріоритетності реалізації задач державної політики, принцип цільового використання коштів, принцип послідовності та ефективності держав-

них програм економічного розвитку, принцип раціонального підбору методичного інструментарію тощо.

Схематично система державного регулювання процесами економічного розвитку агропродовольчої сфери представлена на рис. 1.

До суб'єктів державного регулювання процесів соціально-економічного розвитку відносяться державні інституції, які мають забезпечувати вирішення економічних, фінансових, соціальних, екологічних, політичних та інші питання за умов посилення глобалізаційних впливів, як в межах національної економіки, так і під впливом зовнішньоекономічних чинників.

В свою чергу визначені суб'єкти, мають вплив на об'єкти державного регулювання, включаючи процеси соціально-економічного розвитку та їх елементи, на ситуації та явища, які виникають при формуванні та розвитку відповідних процесів, використовуючи комплекс методів та інструментів [4].

Державне регулювання процесів соціально-економічного розвитку агропродовольчої сфери, у тому числі й на рівні окремих процесів, можна реалізувати за умови її цілісності, чого можна досягти шляхом реалізації повного спектра функцій, об'єктивно закладених у державну форму існування соціуму. Державне регулювання соціально-економічного розвитку як реалізація однієї з найважливіших функцій держави, спрямоване на забезпечення нормального ефективного функціонування та розвитку агропродовольчої сфери, забезпечення захисту наявних форм власності та створення сприятливих умов для їх розвитку [3].

Таким чином, значна інтеграція та глобалізація економічних та фінансових процесів в розвинених країнах стала головним чинником сталого розвитку світової економічної системи, що впливає на стан і перспективи розвитку комплексу господарських зв'язків між окремими сегментами та забезпечує розв'язання проблем перебування фінансових підсистем, враховуючи зовнішні та внутрішні фактори.

Зниження ролі державних бар'єрів на шляху руху фінансових, матеріальних, інформаційних ресурсів та зростання ролі державного регулювання розвиває процес формування єдиного економічного, фінансового та гуманітарного простору. При цьому посилення ролі міжнародних економічних і фінансових організацій, спостерігається саме в період розвитку глобалізації [5].

Слід зазначити, що становлення міжнародної спеціалізації та кооперації дає можливість формування єдиної організаційно-економічної системи за рахунок переміщення матеріальних, трудових, інформаційних ресурсів та технологій, а також ефективного співробітництва в окремих сферах діяльності.

В свою чергу, процеси соціально-економічного розвитку — це сукупність послідовних динамічних змін окремих стадій розвитку фінансових та економічних систем з урахуванням ринкових закономірностей, загальних потреб суспільства та дієвості сучасних фінансово-економічних інструментів впливу на відповідні сегменти мікро-, мезо- та макросередовища.

Зазначені процеси характеризуються:

наявністю фінансово-економічних суб'єктів та взаємовідносин між ними в окремому інституціональному середовищі;

досягненням загального результату щодо реалізації суспільних інтересів (забезпечення зростання добробуту населення, особливо в сільській місцевості, поліпшення рівня економічних індикаторів);

синхронізацією окремих економічних процесів, враховуючи векторіальну спрямованість національної економіки держави.

Головною метою державного регулювання агропродовольчої сфери виступає встановлення та підтримка пріоритетної лінії державної політики щодо соціально-економічного розвитку, враховуючи загальний вектор спрямованих на євроінтеграцію.

Реалізація державного регулювання процесів соціально-економічного розвитку відбувається при використанні відповідних форм, систематизованих за певними ознаками, використовуючи відповідні інструменти впливу, і які визначають загальний напрямок впливу суб'єктів на відповідні об'єкти державного регулювання. Державне регулювання процесів соціально-економічного розвитку функціонує перш за все, як упорядкована система, тому доцільно розглядати процес регулювання процесів в агропродовольчій сфері з точки зору системного підходу. В свою чергу, складовими зазначеної системи виступають цілі, завдання, принципи, функції державного регулювання, а також суб'єкти, які здійснюють за допомогою методів та інструментів вплив на об'єкти, враховуючи зовнішні та внутрішні чинники та спрямовуючись на відповідний результат, а саме: розвиток національної економіки, позитивний рух капіталу, підвищення стійкості соціально-економічного розвитку та забезпечення зростання добробуту населення країни.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

На соціально-економічний розвиток агропродовольчої сфери вагомий вплив має весь комплекс природних чинників, де ключову роль відіграють земельні ресурси, що має ряд особливостей, в першу чергу що стосується регіональних відмінностей стосовно рівня родючості ґрунту, їх якості і наявності у них поживних речовин. Все це суттєво впливає на структуру посівних площ сільськогосподарських культур, їх продуктивність, економічні показники господарювання. Крім того сільськогосподарські угіддя відрізняються не лише якістю, а ще й рельєфом місцевості та конфігурацією земельних ділянок, їх меліоративним станом, обсягами тепла, світла та рівнем забезпечення вологою. При зростанні рівня інтеграції вітчизняного агропродовольчої сфери в зовнішньоекономічний простір виникає потреба адаптації й гармонізації національного інституційного механізму до вимог аграрного, митного, тарифного та податкового законодавства Європейського Союзу. Мають бути замінені існуючі форми й методи державного регулювання агропродовольчої сфери як елемента стратегічного механізму соціально-економічного розвитку, який забезпечується завдяки реалізації програм і заходів в межах цілісної системи державного регулювання з творчим використанням кращого світового досвіду й задіянням відповідних механізмів та інструментів у напрямі посилення конкурентних можливостей агро-

продовольчої сфери народного господарства. В ході аналізу механізму розвитку агропродовольчої сфери виявлено значний недолік нормативного забезпечення, який полягає у інформаційній розпорошеності нормативно-правових актів аграрного законодавства, особливо в тому, що стосується активізації секторального розвитку. Такий стан справ робить доступ до інформації, що міститься в указаних документах, недоступним для підприємців, а аграріїв — необізнаними з майбутніми перебудовами і пасивними учасниками реалізації формальних планів. Тобто невпорядкованість нормативно-правового забезпечення сприяє дисбалансу суб'єктів аграрних відносин в інституційному механізмі розвитку вітчизняної агропродовольчої сфери.

Література:

1. Нелеп В. М. Планування на аграрному підприємстві. К.: КНЕУ, 2004. 495 с. 56.
2. Осовська Г. В., Осовський А. О. Менеджмент організацій. К.: Кондор, 2005. 860 с.
3. Романова Т. В., Романов С. В. Економічна функція держави в умовах глобалізації світових інтеграційних процесів. Економіка та держава. № 6. 2012. URL: http://www.economy.in.ua/pdf/6_2012/12.pdf. (дата звернення: 20.07.2024). 74
4. Третяк Г. С., Бліщук К. М. Державне регулювання економіки та економічна політика. Львів: ЛРІДУ НАДУ, 2011. 128 с.
5. Федірець О. В. Розвиток агропродовольчої сфери як соціально-економічної системи: теорія, методологія, практика. Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук за спеціальністю 08.00.03 — економіка та управління національним господарством. Полтавський державний аграрний університет, м. Полтава, 2021. 448 с.
6. Чечель О. Принципи та механізм державного регулювання економіки. Науковий вісник. 2014. Вип. 13. URL: http://lvivacademy.com/vidavnistvo_1/visnik13/fail/Chechel.pdf (дата звернення: 20.07.2024). 102
7. Galych O., Barna M., Fedirets O., Fedirko H., Bielialov T., Puzyryova P. Financial management of entrepreneurial universities in the conditions of digitalization, smart economy and the development of educational tourism. Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice. 2024. Vol. 3 (56). pp. 474—489.
8. Pysarenko V., Bahan N., Sobchyshyn V., Gawrych R., Zuchowski I., Moshenets N. Sustainable development of agrarian innovation-oriented enterprises by the means of logistics management. Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice. 2024. Vol. 3 (56). pp. 533—547.
9. Zhyvko Z., Nikolashyn A., Semenets I., Karpenko Y., Zos-Kior M., Hnatenko I., Klymenchukova N., Krakhmalova N. Secure aspects of digitalization in management accounting and finances of the subject of the national economy in the context of globalization. Journal of Hygienic Engineering and Design. 2022. Vol. 39. pp. 259—269.
2. Osovskaya, G. V. and Osovsky, A. O. (2005), Management organizations, Condor, Kyiv, Ukraine.
3. Romanova, T. V. and Romanov, S. V. (2012), "The economic function of the state in the conditions of globalization of world integration processes", Economy and the state, [Online], vol. 6, available at: http://www.economy.in.ua/pdf/6_2012/12.pdf. (Accessed 20 Jul 2024).
4. Tretyak, G. S. and Blishchuk, K. M. (2011), Derzhavne rehulivannia ekonomiky ta ekonomichna polityka [State regulation of the economy and economic policy], LRIDU NADU, Lviv, Ukraine.
5. Fedirets, O.V. (2021), "Development of the agro-food sector as a socio-economic system: theory, methodology, practice", Abstract of Doctor dissertation, Economy, Poltava, Ukraine.
6. Chechel, O. (2014), "Principles and mechanism of state regulation of the economy", Scientific Bulletin, [Online], vol. 13, available at: http://lvivacademy.com/vidavnistvo_1/visnik13/fail/Chechel.pdf (Accessed 20 Jul 2024).
7. Galych, O., Barna, M., Fedirets, O., Fedirko, H., Bielialov, T. and Puzyryova, P. (2024), "Financial management of entrepreneurial universities in the conditions of digitalization, smart economy and the development of educational tourism", Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice, vol. 3 (56), pp. 474—489.
8. Pysarenko, V., Bahan, N., Sobchyshyn, V., Gawrych, R., Zuchowski, I. and Moshenets, N. (2024), "Sustainable development of agrarian innovation-oriented enterprises by the means of logistics management", Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice, vol. 3(56), pp. 533—547.
9. Zhyvko, Z., Nikolashyn, A., Semenets, I., Karpenko, Y., Zos-Kior, M., Hnatenko, I., Klymenchukova, N. and Krakhmalova, N. (2022), "Secure aspects of digitalization in management accounting and finances of the subject of the national economy in the context of globalization", Journal of Hygienic Engineering and Design, vol. 39, pp. 259—269.

References:

1. Nelep, V. M. (2004), Planuvannia na ahrarnomu pidpriemstvi [Planning at an agrarian enterprise], KNEU, Kyiv, Ukraine.

Стаття надійшла до редакції 23.07.2024 р.

<https://nayka.com.ua>

Електронне фахове видання

Ефективна
ЕКОНОМІКА

Виходить 12 разів на рік

Журнал включено до переліку наукових фахових видань України з ЕКОНОМІЧНИХ НАУК (Категорія «Б») Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292

e-mail: economy_2008@ukr.net

viber: +38 050 3820663